

A Fővárosi Ítéletábra dr. Ruszoly-Boza Tünde jogtanácsos által képviselt felperesnek a Dr. Bacsikai Edina Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen szerződés teljesítése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. július 3-án kelt 7.G.40.025/2017/29. számú ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 62.500 (hatvankétezer-ötszáz) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perkoltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

1.

A felperes leszállított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 2.488.275 forint megfizetésére. Arra hivatkozott, hogy jogelődje az alperessel 2008. február 13-án kötött vállalkozási szerződést teljesítette, melyre tekintettel az alperes köteles a szerződésben meghatározott szolgáltatási díj megfizetésére.

2.

Az alperes kérte a per megszüntetését, míg érdemben a kereset elutasítását. Alaki védekezését arra alapította, hogy a felperes nem jelentette be igényét az alperes ellen indult adósságrendezési eljárásban. A kereset elutasítását arra hivatkozással kérte, hogy a felperes által létrehozott mű alkalmatlan volt a szerződésben vállalt megtakarítás elérésére, továbbá a beépített rendszerek működésképtelenné váltak, melynek eredményeképpen a korábbi rendszert kellett használnia a melegvíz előállítására és a fűtésre.

3.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 158.750 forint perkoltséget.

3.1.

Határozatának indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperesi jogelőd - a 2011. június 30-án felszámolás alá került, majd 2015. július 28-ával a cégjegyzékből törölt ... Projekt Kft. - és az alperes között 2008. február 13-án vállalkozási szerződés jött létre fűtési rendszer korszerűsítése és üzemeltetése tárgyában. A szerződés 1. pontjában rögzítették, hogy a felperesi jogelőd az 1. számú melléklet szerinti terv- és műszaki dokumentáció alapján energiamegtakarítást eredményező fűtési rendszer korszerűsítést végez ... Község Polgármesteri Hivatala, az iskola, az óvoda és az egészségház épületében. A szerződő felek a beruházás értékét 14.000.000 forint + áfa összegben

határozták meg. Rögzítették azt is, hogy a beruházást a jogelőd gazdasági társaság saját forrásból valósítja meg, amelyhez a Felperesi beavatkozó-tól refinanszírozási hitelt vesz fel (3. pont). A 4. pont értelmében a jogelőd gazdasági társaság az alperessel szemben fennálló követelését a hitelszerződés megkötésével egyidejűleg a Felperesi beavatkozó-re engedményezi, az alperes a fizetési kötelezettségét a Felperesi beavatkozó-részére köteles teljesíteni. Az 5. pontban megállapodtak arról, hogy a jogelőd gazdasági társaság az alperes részére 10 éven keresztül üzemelteti a korszerű fűtési rendszert, átvállalva a gázszolgáltatást is, és ezért szolgáltatási alapdíjat, valamint üzemeltetési díjat és gázenergia díjat számláz. A beruházás a jogelőd gazdasági társaság tulajdonát képezi, az alperesi megrendelő részére a szerződés hatálya alatt opciós jogot biztosítanak. A pénzügyi teljesítésre vonatkozóan abban állapodtak meg, hogy a szolgáltatási díjat az alperes akként fizeti meg, hogy 120 alkalommal, havonta esedékes alapdíjat (210.000 forint + áfa), valamint üzemeltetési díjat (2008. évben 35.000 forint + áfa) és a fogyasztásmérők alapján mért gázenergia díjat átutalja a Felperesi beavatkozószámlájára. A szerződés 8. pontja szerint a vételi jog futamidő lejárta előtti gyakorlása esetén az alperes a 3. számú mellékletben rögzített díjat köteles megfizetni. Megállapodtak abban is, hogy a beruházás folyamán keletkező költségmegtakarítás minden előnye az alperest illeti meg.

A fűtési rendszer korszerűsítése eredményeképpen keletkező fogyasztáscsökkenésre a szerződés 10. pontjában a 4. számú garanciális mellékletben meghatározott feltételeket kötötték ki, melyben foglaltak értelmében a jogelőd gazdasági társaság műszaki garanciát vállalt arra, hogy a 2005., 2006. és 2007. évek alapján kalkulált hőszükséglet szerint a gázenergia fogyasztást 44.800 m³-ben maximálja, és a gázenergia és napkollektoros fűtési rendszer felhasználásával az intézményekben 20 C fok hőmérsékletet biztosít. A műszaki megoldás tekintetében a gázfogyasztás túllépés költsége a jogelőd gazdasági társaságot terheli, az alperes a maximált fogyasztás gázdíját fizeti. Megállapodásuk szerint a fizetendő gázdíj mértéke változhat, amennyiben változik a fűtött alapterület, illetőleg a külső hőmérséklet, vagy valamely intézmény a 20 C foktól eltérő hőfokot igényel, vagy további korszerűsítés következtében megváltozik az épületek hőigénye.

2008. május 20-án a szerződést módosították, és a beruházás értékét 18.000.000 forint + áfa összegben határozták meg. Az alapdíj összegét 290.000 forint + áfa-ban, az üzemeltetési díjat 38.000 forint + áfa-ban állapították meg. Ugyanezen a napon került sor az egészségházban, a községházban és az iskolában végzett kivitelezési munkák befejezésére tekintettel az átadás-átvételi eljárás lefolytatására.

2008. május 29-én a felperesi jogelőd és a Felperesi beavatkozózálogszerződést kötöttek, melynek értelmében a felperesi jogelőd a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettsége teljesítésének biztosítékaul zálogjogot engedett a Felperesi beavatkozójára a 2008. február 13-án létrejött megállapodás alapján fennálló, és a jövőben keletkező kötelezettségén, valamint valamennyi, a zálogkötelezett és a kötelezett között keletkező bármilyen jogviszonyból fakadó pénzügyi követelésen.

2018. június 10-én került sor az óvoda fűtőkorszerűsítése körében az átadás-átvételi eljárás lebonyolítására. Az átadás-átvételi jegyzőkönyvben a felperesi jogelőd akként nyilatkozott, hogy az intézmények fűtésberendezéseit üzemeltetésre átveszi, felhívja a kivitelező figyelmét, hogy a kivitelezés garanciális időtartama alatt a zavartalan működés érdekében a szükséges beállításokról gondoskodik. Az alperes nyilatkozata szerint a korszerűsített intézmények fűtési és használati melegvíz szolgáltatása elindítható, a beruházási hitelrészlet lehívásához és az üzembe helyezéshez hozzájárul.

A szerződésben rögzített szolgáltatási díjat az alperes 2009 júliusáig teljesítette, azonban a 2009. július 30-án kiállított számlát csak részben fizette meg. Az alperes 2009 januárjától kezdődően jelezte a felperesi jogelődnek, hogy a melegvíz szolgáltatással problémák vannak a polgármesteri hivatal és az óvoda épületében. A 2009. októberi értesítések szerint az iskolai épületben is gondot okozott a melegvíz szolgáltatása.

2010 márciusában az alperes ellen adósságrendezési eljárást kezdeményeztek, azt elrendelték, a közzététel időpontja 2011. március 17. napja volt. A felperes jogelődje a perben érvényesített igényét az adósságrendezési eljárásban - 2011. március 31-én - bejelentette.

2012. február 7-én az alperes megrendelésére **B. L.** szervizvezető felmérte a felperesi jogelőd által kivitelezett napkollektoros rendszer állapotát és működését. Véleményének összegzése szerint a rendszerelemek helytelen alkalmazása és a gondatlan kivitelezésre visszavezethető szakszerűtlenségek miatt a négy szolár rendszerről megállapítható, hogy energiamegtakarítást mérhető formában nem eredményez. A napkollektoros rendszer üzembe helyezését a **W..... Kft.** végezte el, azonban az üzembe helyezéssel kapcsolatos dokumentumok nem állnak rendelkezésre.

A felperesi jogelőd ellen indult felszámolási eljárásban a felszámoló a beruházás során az épületekbe beépített berendezéseket értékesítette. A Fővárosi Törvényszék a 14.Fpk.01-10-08746/46. számú végzésével a felszámolási eljárást befejezte, és az adóst megszüntette, továbbá akként rendelkezett, hogy az alperessel szembeni 2.488.275 forint megfizetése iránti követelést az felperes nevehitelezőnek átadja a hitelezői igénye részbeni kielégítése fejében. Az alperes ellen 2015. február 25-én ismételt adósságrendezési eljárást kezdeményeztek, melynek eredményeképpen az adósságrendezési eljárás 2015. május 15-én elindult, a közzététel időpontja 2015. május 27. napja volt. A felperes az alperes ellen ismételt megindult adósságrendezési eljárásban a perben érvényesített igényét nem jelentette be.

3.2.

Határozatának jogi indokolásában elsődlegesen az alperes pergátló kifogását vizsgálta és megállapította, hogy az ismételt adósságrendezési eljárást megelőzően a felek között a per már folyamatban volt. Az 1996. évi XXV. törvény (Har. törvény) 12. § (3) bekezdésének és 10. § (2) bekezdés e) pontjának felhívását követően rögzítette, hogy a perindítás időpontjára tekintettel alaptalan az alperes permegszüntetési kérelme.

Megállapította, hogy a felek között a régi Ptk. 389. §-ában szabályozott vállalkozási szerződés jött létre, amely alapján a felperes jogelődje a megjelölt ingatlanokban a fűtési rendszer korszerűsítésének elvégzésére, míg az alperes a szolgáltatás átvételére és díj fizetésére volt köteles. A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a felperes volt köteles bizonyítani, hogy a vállalkozási szerződés alapján végzett fűtési rendszer korszerűsítés a teljesítés időpontjában mind a jogszabályban, mind a szerződésben meghatározott tulajdonságoknak megfelelően valósult meg, melynek bizonyítottsága esetén az alperes tartozott bizonyítani azt, hogy a szerződés 2. számú mellékletében meghatározott szolgáltatási díjakkal nem tartozik, vagy annak összege nem egyezik a felperes kereseti kérelmében megjelölt összeggel.

Tanúként hallgatta meg a magánszakvéleményt készítő **B. L.** t, **C.né dr. Sz. G.-t** - az alperes volt jegyzőjét -, **J. Iné-t** - az alperesi polgármesteri hivatal alkalmazottját -, **K. M.-t** - a polgármesteri hivatal karbantartóját, **P. I.** képviselő-testületi tagot, továbbá a felperesi jogelőd volt ügyvezetőjét, **R. E.** . Megkereste a perben nem álló **W..... Kft.-t** az üzembe helyezéssel kapcsolatos okiratok becsatolása végett, azonban azok az idő múlására tekintettel selejtezésre kerültek. A tanúk

vallomása alapján megállapította, hogy a felperes által kivitelezett fűtési rendszer és melegvíz szolgáltatás használata során problémák jelentkeztek. A tanúk vallomásaiból, és a rendelkezésre álló okiratokból ugyanakkor az nem volt megállapítható, hogy ezen hibák a teljesítéskor már fennálltak, azaz a felperes jogelődjének kivitelezésével állnak összefüggésben, vagy az üzemeltetés során keletkeztek és az üzemeltetés esetleges szakszerűtlenségének következményei. Minderre figyelemmel a perben szakértő bevonása lett volna szükséges annak megállapítása érdekében, hogy a felperes teljesítése megfelelt-e a szerződésben, illetve a jogszabályban rögzített követelményeknek, illetőleg az üzemeltetés szakszerű volt-e. A szakértő kirendelésének azonban akadályát képezte, hogy a felperes eltérő álláspontja szerint - figyelemmel arra, hogy a felek között az átadás-átvételi eljárás lebonyolítására sor került, és az alperes több hónapon keresztül fizette a szolgáltatás díját - a bizonyítási kötelezettség nem őt terhelte, amely miatt felhívás ellenére szakértői díjat nem előlegezett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az a körülmény, hogy az alperes a szolgáltatási díj egy részét a felperes számára teljesítette, nem jelenti a szerződésszerű és hibátlan teljesítés elismerését. A becsatolt okiratokból megállapítható, hogy röviddel a munkálatok befejezését követően az alperes minőségi kifogásait közölte, így a felperes tudomással bírt arról, hogy a díjfizetés megtagadásának oka a hibás teljesítés. Ehhez képest a régi Ptk. 305. § (2) bekezdés alapján a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a szolgáltatása a teljesítés időpontjában megfelelt a jogszabályban vagy a szerződésben foglalt tulajdonságoknak.

A szakértői bizonyítás korlátját jelentette az is, hogy csak a meghallgatott tanúk vallomásai, illetőleg a felek által csatolt okiratok álltak rendelkezésre. A felszámolási eljárás során ugyanis a beépített műszaki berendezéseket a felperes jogelődjének felszámolója értékesítette. Az értékesítést megelőzően pedig a szakértői vizsgálatra a felek indítványának hiányában nem került sor. A felperes jogelődje által kivitelezett mű így jelenleg már nem áll rendelkezésre, az szakértői vizsgálat alá nem vonható. A felperes tulajdonát képező berendezések felszámolási eljárásban való értékesítése a felperes érdekkörében történt, tehát e körben a bizonyítást lényegében a felperes magatartása akadályozta meg, így a bizonyíthatatlanság terhét ő köteles viselni a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján. Tekintettel arra, hogy a felperes nem bizonyította, hogy az általa elvégzett munka a szerződés teljesítésének az időpontjában hibátlan volt, ezért a kereset elutasításának volt helye bizonyíthatatlanság okán.

4.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatását és a keresetének megfelelő döntés meghozatalát, míg másodlagosan a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a tényekből helytelen következtetéseket vont le és a bizonyításra szoruló tényekről helytelen tájékoztatást adott. Hangsúlyozta, hogy az átadás-átvétel dokumentált, akkor a fűtési rendszer mindkét fél számára megfelelt, a 2008. október 3-án kelt kivitelezői levél is bizonyítja, hogy a rendszer megfelelően működött és azt is, hogy az átadáskor is rendben volt. Nem értékelhető a terhére, hogy nincsenek már meg a berendezések. Az alperes által csatolt elektronikus levelek nem olyan problémát jeleztek, ami a kivitelezés hibájára lenne visszavezethető. Életszerűtlen, hogy az alperesnek 2 évig nem okozott gondot az átadás-átvételi dokumentáció nélkül üzemeltetni a berendezéseket, és a tanúk nyilatkozata szerint az alperes polgármestere hazavitte azokat. Az alperes nem vitásan másfél évig fizette a díjat, mely szintén a hibás teljesítésre való hivatkozását cáfolja. Csupán két évvel az esetleges hibák felmerülését követően jelezte a problémákat, amely nem tekinthető a régi Ptk. 307. § (1) bekezdése szerinti megfelelő időben közöltnek. Véleménye szerint a fizetés elmaradása az alperes romló likviditási

helyzetével magyarázható. Kifogásolta, hogy a 2009. augusztus és szeptember havi számlákat nem vitatta az alperes, ennek ellenére az annak megfizetésére vonatkozó igény is elutasításra került.

5.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Továbbra is arra hivatkozott, hogy 2009 januárjától kezdődően jelezte a hibákat, a 2008. október 3-i kivitelezői levél alkalmatlan annak igazolására, hogy a rendszer a levél kelezésekor, illetőleg az átadás-átvételnél megfelelően működött. Alappal volt elvárható, hogy a rendszer szolgáltatson melegvizet, annak hiányában alappal hivatkoztak „komoly” gondokra. **B. L.** tanúvallomása és a 2012-ben készített magánszakvéleménye azt igazolja, hogy a felperes vállalása eleve teljesíthetetlen volt, amelynek oka a helytelen kivitelezésre vezethető vissza. Már 2009 januárjában jelezte a hibákat, ezért tévesen állítja a felperes, hogy arra csak 2 év után került sor. A számlafizetés megtagadásának oka nem a fizetésképtelenségre volt visszavezethető, hanem arra, hogy alkalmatlan rendszert valósult meg, az hibásan működött.

6.

Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében vizsgálta felül.

7.

A fellebbezés nem alapos.

8.

A fellebbezés hatályon kívül helyezésre is irányult, az ítéletábra elsődlegesen ezt az indítványt vizsgálta, mert annak megalapozottsága az érdemi felülbírálatot kizárná. A bizonyítás hivatalbóli elrendelésének törvényi feltétele, valamint bizonyítási indítvány hiányában a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű kiegészítésére nem volt jogszabályi lehetőség. A felperes a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványának egyéb konkrét okát nem jelölte meg, és az ítéletábra sem észlelt olyan hivatalból figyelembe veendő eljárási hibát, ami a hatályon kívül helyezést indokolta volna, ezért az elsőfokú ítéletet érdemben vizsgálta.

9.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével az ítéletábra egyetért, azonban részben eltérő jogi indokok alapján.

9.1.

Az ítéletábra osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a per megszüntetésének nincs helye, ugyanakkor annak indokolását az alábbiak szerint pontosítja, illetve kiegészíti.

Az adósságrendezési eljárás kezdő időpontja 2011. március 17-e volt. A felperesi jogelőd a jelen perben érvényesített igényt a Har. törvény 10. § (2) bekezdés e) pontjában írt 60 napos határidőn belül - 2011. március 31-én - nem vitásan bejelentette. Az iratok közt fellelhető a kirendelt pénzügyi gondnok 2011. november 3-án kelt, a bíróság részére címzett tájékoztatója, mely egyebek mellett tartalmazza, hogy az egyezségi javaslatban foglaltakhoz minden csoportban legalább a hitelezők felek hozzájárult, és az ő összes követelésük eléri az összes bejelentett és nem vitatott hitelezői követelés kétharmadát. A vitatott igényeket részletesen kimutatta és nyilatkozott arról, hogy ezen követelésekre az önkormányzat tartalékot képezett 45 millió forint erejéig.

A pénzügyi gondnok F/16. alatti mellékletként csatolt és nem vitásan 2011. május 10-én átvett közlése szerint az önkormányzat nem fogadja el a hitelezői igényt, azt az összecszerűség tekintetében nem ismeri el, egyúttal javasolja megállapodás megkötését, amely alapján az igényt nyilvántartásba veheti. Azt írja, hogy amennyiben a megállapodás megkötésére nem kerül sor a hitelezői bejelentésekre nyitva álló 60 napos és a pénzügyi gondnoknak a nyilvántartásba vételre szabott további 15 napos határidőn belül, akkor a felperesi jogelőd csak a Har. törvény 15. §-a (2) bekezdésének megfelelően járhat el.

A Har. törvény 15. §-ának (2) bekezdése értelmében, amennyiben a pénzügyi gondnok a hitelező bírósági határozattal még el nem bírált követelését vitatja, azt a hitelező az általános hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság előtt az elutasítás kézhezvételétől számított tizenöt napon belül indított eljárásban érvényesítheti. A (3) bekezdés értelmében ezen határidő elmulasztásának jogkövetkezménye, hogy a hitelező a követelését a folyamatban lévő adósságrendezési eljárásban nem érvényesítheti.

A pénzügyi gondnok fent ismertetett leveléből az következik, hogy csak a 60 + 15 nap lejárta után tekinthető elutasítottnak a részéről a felperes követelése, ami azt is jelenti, hogy innentől kezdődik az a tizenöt nap, amelyen belül az igény a bíróság előtt indított eljárásban érvényesíthető. A 60 napot a Har. törvény 10. § (2) bekezdés e) pontja értelmében az adósságrendezés megindítását elrendelő végzés közzétételétől kell számítani, amely az adott esetben 2011. március 17. napja volt, melyből következően a 2011. május 30-án benyújtott keresetlevél nem késett el.

Az alperesnek a per megszüntetése iránti kérelmével összefüggésben annak van jelentősége, hogy a Har. törvény miként rendezi egyezségkötés esetére a vitatott és perben érvényesített hitelezői követelések sorsát figyelemmel arra, hogy az adott esetben az első adósságrendezési eljárás nem vitásan egyezséggel lezárult és a felperes követelését vitatott hitelezői igényként vették nyilvántartásba.

A Har. törvény 23. §-ának (5) bekezdése értelmében az egyezségkötés időpontjában vitatott követeléssel rendelkező hitelezőknek járó, a saját csoportja szerinti kielégítésnek megfelelő összeget elkülönítve kell kezelni. A hitelező az egyezségkötésben nem vehet részt, követelését az egyezség létrejöttének figyelembe vehető követelések (3) bekezdés szerinti számításánál nem kell figyelembe venni, de a követelés elbírálásától függően a kényszeregyezés rá is kihat. A (6) bekezdés szerint a vitatott követeléssel rendelkező hitelező részére a (5) bekezdés szerint jutó vagyonhányad járulékait a jogvita jogerős befejezéséig a vagyonhánnyal együtt külön kell kezelni és végül azzal kiadni, ha a követelés fennállását jogerős bírósági határozat megállapította. Ha utóbb kiderül, hogy a hitelező követelése nem volt jogos, úgy a külön kezelt vagyonhányadot a többi hitelező között kell szétosztani követelésük arányában, teljes kielégítés erejéig.

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Har. törvény egyértelműen rendelkezik arról, hogy a jogvita jogerős befejezésének, illetve eredményének függvényében a hitelezőt megillető követelést az elkülönítve kezelt vagyonhányadból kell kiadni. Erre tekintettel az ezt követően indult adósságrendezési eljárásnak a már perben érvényesített és csak az elkülönített vagyonból kielégíthető követelés vonatkozásában nincs jelentősége. Alaptalanul hivatkozott ezért az alperes arra, hogy a követelést az újabban indult adósságrendezési eljárásban ismételtelen be kellett volna jelenteni és a mulasztás miatt pedig a pert meg kellett volna szüntetni.

9.2.

Az ügy érdemét érintően helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között a régi

Ptk. 389. §-a szerint minősülő vállalkozási szerződés jött létre. Ennek alapján a vállalkozó valamely eredmény létrehozására, a megrendelő pedig a szolgáltatás átvételére és díj fizetésére köteles. A megállapodás szerint a felperesi jogelőd nemcsak a megjelölt ingatlanok fűtési rendszerének korszerűsítésére és tíz éven keresztül történő üzemeltetésére vállalt kötelezettséget, hanem arra is, hogy a 4. számú mellékletben foglaltak szerint a létrehozott fűtési rendszerrel energiamegtakarítás valósul meg.

Az alperes által fizetni vállalt szolgáltatási díj alapdíj része egyszerre volt a kivitelezés, valamint a megjelölt, 120 hónap alatt megvalósuló használat és a berendezés tulajdonjogának ellenértéke különös figyelemmel arra is, hogy a megállapodás értelmében csak a futamidő végén szerezhetett tulajdonjogot. A szolgáltatási díj üzemeltetési díj része nyilvánvalóan csak a felperesi jogelőd üzemeltetési tevékenységének az ellenértékét jelentheti.

A keresetlevélből és mellékleteiből megállapítható, hogy a leszállított kereset a 2009 augusztusában és szeptemberében esedékessé váló két hónapra eső szolgáltatási díj, továbbá a 2010 januárjától májusáig terjedő 5 hónapra eső szolgáltatási díj megfizetésének kötelezésére irányult. A kiállított számlák alapján ez a díj magában foglalja mind a szerződés szerinti alapdíjat, mind pedig az üzemeltetés díját, melyre tekintettel iratellenesen állította a felperes a másodfokú eljárásban (Gf.6. ssz. irat), hogy csak az üzemeltetés költségeit kívánja érvényesíteni.

Az ítéletábra annyiban ért egyet az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése alapján adott és az elsőfokú ítéletben is hivatkozott tájékoztatásával, hogy a felperesnek kellett bizonyítania a perben, hogy a jogelődje, azaz a vállalkozó a szerződésben foglaltaknak megfelelően teljesített. A felperes a fellebbezésében ugyanakkor helyesen fejtette ki, hogy amennyiben a megrendelő a teljesítés hibáját állítja, e körben a bizonyítás már az ő terhére esik.

Az alperes az ellenkérelmében (3. sorszámú irat) előadta, hogy mindaddig eleget tett a fizetési kötelezettségének, "amíg alappal bízhatott abban, hogy a felek között létrejött szerződés és annak garanciái alapján a kiépített rendszer (fűtési és telefon) produkálni fogja azokat a paramétereket, amit a felperes a szerződésben magára vállalt." Állította, hogy a gázfogyasztás már az első évben meghaladta a szerződésben maximált éves fix mennyiséget. Előadásának alátámasztására A/17. alatt csatolta a **B. L.** által készített magánszakvéleményt, mely szerint - ahogyan arra az elsőfokú ítélet is utalt - a helyszíneken tapasztalt hiányosságok, helytelen rendszerelemek alkalmazása, a gondatlan kivitelezés, szakszerűtlenségek odáig vezettek, hogy mind a négy szolár rendszerről megállapítható, hogy energiamegtakarítást mérhető formában nem eredményez.

A fentiek alapján az alperes védekezése tehát azt is magában foglalta, hogy a felperesi jogelőd által kiépített rendszer nem volt alkalmas a szerződés szerint meghatározott megtakarítás elérésére. A felperest terhelte az ezzel ellentétes tényállításának bizonyítása, és az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette e körben, hogy a szakértő bevonása lett volna szükséges annak megállapítása érdekében, hogy a felperesi jogelőd teljesítése megfelelt-e a szerződésben, illetve a jogszabályban rögzített követelményeknek. Az ítéletábra mindezt azzal egészíti ki, hogy a felperesnek ebben a körben elsődlegesen azt kellett volna előadnia, arra kellett volna részletes tényállításokat tennie, hogy a szerződés tárgyát milyen fűtési rendszer kialakítása képezte és ehhez képest mi volt az, ami ténylegesen megvalósult. Az pedig szakkérdésnek minősül, hogy a megvalósított rendszer alkalmas-e a szerződés 4. számú mellékletét képező műszaki garancia szerinti megtakarítás elérésére. Kifejezetten ezzel kapcsolatosan az elsőfokú bíróság nem adott tájékoztatást a perben, ezt azonban az ítéletábra a másodfokú eljárásban pótolta, egyidejűleg felhívta a felperest, hogy tegye meg a szükséges tényállításait, jelölje meg a bizonyítékait, illetőleg terjessze elő bizonyítási indítványait.

Figyelmeztette arra is, hogy amennyiben ezen felhívásnak nem tesz eleget, a rendelkezésre álló adatok szerint fog határozatot hozni.

A felperes a fenti felhívásra akként nyilatkozott, hogy a perbe nem kíván szakértőt bevonni és a felhívásnak megfelelő tényállítást sem tett, amiből az következik, hogy a szerződés szerinti teljesítést nem bizonyította, teljesítés hiányában pedig a vállalkozó a díj egyetlen összetevőjére sem jogosult.

Bizonyítási indítvány előterjesztésének hiányában nem bír relevanciával azon felperesi előadás sem, hogy valamennyi rendelkezésre álló iratot már becsatolta és további iratok csak az alperesnél találhatók. Utal e körben arra is az ítélet tábla, hogy a vállalt eredmény megvalósulása - az új fűtési rendszer kialakítása és működtetése, valamint ezáltal a megtakarítás elérése - nem vizsgálható a rendszer elkészítésének időpontjára, ezért az ehhez kapcsolódó átadás-átvételi jegyzőkönyv sem lehet megfelelő bizonyítéka a teljesítésnek. Nem bizonyíthatja ezt az alperes által nem vitásan megkezdett teljesítés sem, hiszen a megállapodás értelmében a berendezések használatáért, az üzemeltetésért is díjat kellett fizetnie, ugyanakkor az esetleges megtakarítás megvalósulása nyilvánvalóan csak a használat során volt megállapítható.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a szerződésben meghatározott eredmény elérésére alkalmas rendszer felszerelésének, beépítésének bizonyítása esetén lett volna csak jelentősége annak, hogy maga a felszerelés hibátlan volt-e, illetve az üzemeltetés szakszerűen történt-e, és amennyiben nem, ez kinek a terhére róható, ezért az elsőfokú ítéletben, illetve a fellebbezésben ezzel kapcsolatosan kifejtett érvelés nem bír relevanciával.

10.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - a fent kifejtett indokolásbeli pontosításokkal - helybenhagyta.

11.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell az alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló költségét megfizetnie, melynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg.

Budapest, 2019. június 27.

. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

dr. Balsai Csaba Zoltán s. k.
előadó bíró

dr. Buglyó Gabriella s. k.
bíró